

CONSECINȚELE CANONICE ALE DEPUȘII DIN TREAPTA PREOȚIEI – SLUJIREA UNUI PREOT DEPUȘ

Pr. dr. Vasile Lucian GOLDAN
Consilier juridic al Oficiului Canonic-Juridic,
Arhiepiscopia Iașilor, Mitropolia Moldovei și Bucovinei

Abstract

Just as the divine nature and the human nature meet in Christ, two other dimensions meet in His Church: sacramental and institutional. The balance between these two realities has its origin and inspiration in the Trinitarian perichoresis. For this reason, the institutional dimension does not limit the sacramental identity, and the mystery of the Church does not keep people outside of everyday reality. Canonical consciousness gives the Church a normative dynamism. The Church assumes order and good understanding as an important objective in its manifestation and receives pastoral experiences in accordance with the teaching of faith and its pastoral and missionary demands, in what we call the canonical tradition.

Keywords: Church, sacramental, Trinitarian perichoresis, canonical tradition

Introducere

Comunitatea eclezială se hrănește continuu din tot ceea ce a primit ca dar și mărturie de la generațiile anterioare, iar încadrarea canonică a vieții bisericești este în primul rând o punere în evidență a mijloacelor de care Biserica dispune pentru manifestarea ei în lume. Prezența și lucrarea Bisericii în lume, ca extindere a Mântuitorului Iisus Hristos în umanitate¹ este mântuitoare prin persoane, comunități și prin tot ceea ce exprimă dimensiunea instituită și instituțională². Astfel, precum în Domnul Hristos se întâlnesc firea dumnezeiască și cea omenească, în Biserica Sa se întâlnesc două dimensiuni: sacramentală și instituțională. Echilibrul dintre aceste două realități își are originea și inspirația din

¹Pr. dr. Dumitru Stăniloae, „Sinteză eclesiologică”, în *Studii Teologice*, (1955), nr. 5-6, p. 262.

²Nicolai Afanasiev, *Biserica Duhului Sfânt*, traducere de Elena Derevici, Editura Patmos, Cluj-Napoca, 2008, p. 23.